

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010282
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2521010282.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov Mgr. Michala Polláka a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci obžalovanej A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 30.3.2022, č.k. 8T/90/2021-128, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.10.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej A. B., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 29.12.2020 v čase o 12:21 hod. v predajni Lidl na Bratislavskej ulici v Piešťanoch, vulgárne nadávala pracovníkovi súkromnej bezpečnostnej služby C. C., že je kokot a že ho dá vyzliecť z uniformy a po tom, ako ju poškodený vyzval, aby sa upokojila, tak mu povedala, že mu jebne a následne ho fyzicky napadla tak, že ho udrela tri alebo štyrikrát pästou do ľavej časti tváre a tým poškodenému C. C. spôsobila zranenia - podvrtnutie krčnej chrbtice a tri tržné zmliaždené ranky sliznice dutiny ústnej, ktoré si vyžiadali dobu liečenia tri týždne, počas ktorých bol poškodený obmedzený na obvyklom spôsobe života v oblasti jeho fyzických aktivít bolesťami a fixáciou krčnej chrbtice.

Za to súd obžalovanej podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona a s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnást') mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona obžalovanej uložil povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila škodu spôsobenú trestným činom. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovanú uhradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 850 05 Bratislava, IČO : 35 937 874 škodu vo výške 328,22 eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná. V písomných dôvodoch odvolania uviedla: „Odvolanie podané v lehote s odôvodnením a poukazujem na bezprecedentné porušenie mojich práv ako obžalovanej. Podávam odvolanie aj proti vine aj proti trestu. Som v tomto konaní nevinná a teda žiaden trest nepripadá do úvahy. Porušenie práv obžalovanej v takom rozsahu ako došlo v tomto konaní Judr. Andreou Kondllovou sudkyňou OS PN je také, že zakladá až podanie Ústavnej sťažnosti lebo sudkyňa si mylí Občianske súdne konanie s Trestným konaním. napr./Obžalovaná sa nemôže vyjadriť, vyjadriť sa môže len právnik, keď som sa nakoniec mohla vyjadriť tak toto zaprotokolovala ako výpoveď obžalovanej/ Tiež absencia záverečnej reči a záverečného slova pre obžalovanú je bezprecedentné porušenie TZ a TP.

Udávaný trestný čin podľa obžaloby nie je pravdou. V tejto veci sa cítim ja poškodená nakoľko pri príchode do predajne Lidl som si prevzala košík a čakala som v rade . Po určitej dobe som sa pýtala kedy začnú púšťať dnu nakoľko som bola odídená z práce a potrebovala som sa vrátiť. Na čo mi bolo

opovedané, že mám čakať ale v tom mi jedna pani povedala, že ak sa ponahľam klude môžem ísť pred ňu, že ona je na dôchodku a má čas. Za čo som jej poďakovala a povedala som, že sa nebudem predbiehať a v tom pán s SBS hlasno povedal tej pani "nechajte to tak čo sa bavíte s jebnotou pičou". Povedal to tak nahlas, že to bolo počuť a ľudia sa začali smiať. Na to som sa ohradila aby vážil slová a spýtala som sa ho kto je u neho jebnutá piča, či sa takto má správať ako SBS - kar a ako sa tak môže správať k žene. Na to mi neodpovedal a vlastne sa nič nedialo až do chvíle keď som vstúpila do vestibulu kde mi tento pán schmatol nákupný vozík a tak silno ma potiahol, že som skoro spadla a povedal že "ty si tu nenakúpiš". Na toto som reagovala so zvýšeným hlasom a dala som si zavolať vedúcu predajne. Prišla a po mojej sťažnosti sa obrátila na SBS kára so slovami, že od rána je tu chaos a aby to dal do poriadku. Zobrala som vozík a chcela som vojsť do predajne ale zasa ten pán mi s nadávkami povedal, že ma nepustia mám ísť „okamžite do piče". Vytiahla som si telefón z tašky a išla som volať na políciu ale on pristúpil ku mne a tak silno ma udrel po ruke až mi vypadol telefón z ruky a vtedy som mu dala facku v sebaobrane ľavou rukou, viem to 100% nakoľko mu spadli okuliare na ľavú stranu od neho. A zranenie raniak na ľavej strane jeho pier som mu nemohla spôsobiť nakoľko som mu dala facku v sebaobrane ľavou rukou čiže na jeho pravú stranu. Musela som mu ich strhnúť pri tej facke v sebaobrane. On mi hneď dal ruku na hrdlo a pritlačil ma ku sklenej výplni takou silou že som cítila silný tlak a bolesť v oblasti očí/ mala som asi mesiac po operácii očí/ kričala som aby ma pustil čo urobil až keď prišla jeho kolegyňa ktorá volala políciu. Keď prišli policajti bol SBS - kár a policajti pozerajú kamerové záznamy a vyšiel von s tým, že videl ako som ho napadla ja/ čo už som vtedy vedela že klame lebo prvotný fyzický útok bol zo strany SBS kára a ja som sa len bránila/ a že keď zaplatím pokutu, že nebude SBS kár poďávať tresné oznámenie. Nezaplatila som to lebo som vedela že mám pravdu a nemohol nikto vidieť prvotný a bezôvodný útok z mojej strany lebo sa nestal ako tvrdí poškodený. Len som sa bránila fyzickému útoku zo strany muža/ SBS - kára/. Nie je prvdou, že som ho bezdôvodne napadla, nechodím po supermarketoch a neútočím na ľudí ako to opisuje tento pán. Jeho tvrdenia o útoku sú nepravdivé aj vo veci kde opisuje, že som ho asi 4 krát udrela päšťou do tváre lebo reflex každého jedného človeka je, že ak vás niekto napadne začnete sa automaticky brániť a nenecháte sa 4 krát udrieť a už len z pohľadu jeho práce keďže bol SBS kár a s tým tvrdením že sa vlastne mal nechať udrieť ženou menšej postavy a o 30 kg ľahšou. Zranenia ktoré on sám opisuje/ založené v spise/ a to podvrtnutie chrčtice nie je možné po facke a on sám uvádza pri vyšetrení u lekára, že pocítil bolesť keď ma pritlačil na sklo predajne. Nie pri facke ktorú som mu dala. Takže toto zranenie nie je možné ale obžaloba si klamstvo tohto pána osvojila ako pravdivý výrok. Tento pán bol agresívny na moju osobu a bolo mi povedané dcérou aj inými ľuďmi, že tento pán tam má potýčky so zákazníkmi pravidelne, že je veľmi drzí a vulgárny väčšinou na ženy. Je možné že také zranenia mohol mať z iného incidentu/ trhlinky v oblasti pier/. Sudkyňa sa k tejto veci stavala jednostranne v prospech udajného poškodeného počas celého nazvem ho veľmi zvláštneho súdneho pojednávania nakoľko podľa môjho názoru porušila moje práva na obhajobu ako aj na spravodlivý súdny proces tým, že mi nechcela umožniť sa vyjadriť k obžalobe s tým, že nemám na to právo a vyjadriť k obžalobe sa môže len právnik a ja ním nie som. Začala som s nou o tom rozprávať nakoľko viem že právo na vyjadrenie má každý obžalovaný v trestnom konaní. Nakoniec mi dovolila sa vyjadriť ale toto vyjadrenie zapísala ako moju výpoveď CD z pojednávania to dokazuje, že som odmietla vypovedať/ klamstvo voči mojej osobe v postavení obžalovaného a porušenie mojich práv. Zvyšovala som hlas a domáhala som sa svojich práv nakoľko som chcela ako obžalovaná vypočuť všetkých účastníkov konania čo mi bolo povedané, že som to mala navrhnúť ale ja som očakávala, že sama ako sudkyňa predvolá poškodeného ako aj svedkov a tak som žiadala aby boli predvolaní čo nakoniec urobila ale zasa mi nedala možnosť výsluchu lebo nariadila len konfrontáciu. Jediný kto vypovedal bol znalec. Svedkyňa v tejto veci ani predvolaná nebola. Naďalej som sa domáhla mojich práv čo ma zastavila prokurátorka aby som bola ticho a poučala ma že ak neprestanem tak môžem byť tresne stíhaná za pohrdanie súdom, čím u mňa vyvolala pocit strachu a bezbrannosti a chcela som odísť s pojedávacej miestnosti nakoľko som sa bála. Mám za to, že poučať obžalovaného môže súd na pojednávani nakoľko v trestnom konaní sú proti sebe dve rovnocenné strany/ prokurátor- obžalovaný/ ale tu to nebolo. Sudkyňa mi vtedy povedala, že nemusím tam byť a môžem odísť ale v ten deň odročila pojednávanie. Na ďalšom pojednávani sa opakovalo vlastne to isté zo strany súdu a už vtedy som vedela že nemám šancu v tomto konaní a že budem odsúdená presne tak ako bol tresný rozkaz čo sa aj potvrdilo. Zarazilo ma aj som na to upozornila súd, keď po konfrontácii poškodený pristúpil k prokurátorky, niečo jej povedal, zasmiali sa. Hneď som na to upozornila súd ale akoby sa nič nestalo poškodený odchádzal so slovami vidíme sa dovidenia a odchádzal na čo už reagovala sudkyňa s úsmevom, že poškodený to myslel ironicky. V priebehu konfrontácie do pojednávacej miestnosti vstúpil policajti na čo sudkyňa nereagovala ani vtedy keď som sa ohradila, podľa môjho názoru jeho vstup musí zapísať ale nič ani na to nereagovala, vyzeralo to tam ako na promenáde kde má každý voľný vstup a nie ako na pojednávani na súde. Proste to nebol súdny proces ale holubník a tak som povedala, že

toto nemá zmysel tam sedieť na čo hneď sudkyňa reagovala a povedala mi, že už mi minule povedala, že tam nemusím byť a tak som odišla, čiže sa pojednávalo bez môjho súhlasu v mojej neprítomnosti/ v inom konaní si sudca žiada môj súhlas na konanie v mojej neprítomnosti-čiže to zákon zjavne vyžaduje/ a tým mi bolo odpreť právo na záverečnú reč a záverečné slovo a tým boli porušené moje práva. Mám za to, že sudkyňa JUDr. Andrea Kondllová si pomýlila Občiansko právny spor s trestným konaním, keďže viedla konanie takýmto spôsobom, nereagovala na moju námietku a podnes deň sa s ňou nijakým spôsobom nevysporiadala je tam námietka na sudkyňu ako aj na prokurátorku a vôbec ju nebrala do úvahy, zapísala ju a to bolo všetko. A aj napriek tomu vyhlásila rozsudok. Mám z toho pocit, že poškodený má určité vzťahy s prokurátorkou a sudkyňou nakoľko sa na pojednávaní veselo rozprávali a tu bolo vidno ako celé toto divadlo viedla prokurátorka a sudkyňa len prítakala a dala za pravdu prokurátorke alebo ju nechala sa rozprávať s poškodeným priamo v pojednávacej miestnosti. Takáto sudkyňa nemá čo robiť na súde a rozhodovať o veciach ktoré ničia dôveryhodnosť v justiciu kde majú dopredu jasný záver lebo to povedala prokurátorka. Takto to pôsobilo aj na verejnosť. Nie je správne a už vôbec nie spravodlivé ak sa bráni žena voči mužovi a nakoniec žena je odsúdená za napadnutie. Tým, že prvotné napadnutie a to vulgárne ako aj fyzické bolo zo strany SBS kára ale ten nie je trestne stíhaný za výtržníctvo ale ja ktorá som sa bránila som odsúdená bez prejednania veci a pri všetkých porušeníach nie len súdneho procesu ale aj mojich práv. Mám za to, že SBS kár podal trestné oznámenie len z dôvodu, že sa bál ak by som sa sťažovala, že príde o prácu. To som aj urobila, ale jasné, že ja som bola tá zlá ktorá ublížila jemu, lebo on to tak odprezentoval. Nikdy som nebola agresívna, nikdy som nenapadla človeka ale keď ma fyzicky napadá a vulgárne uráža a nadáva mi chlap tak určite sa budem brániť ale nie takým spôsobom ako uvádza poškodený s prokurátorkou nie som bitkárka dala som mu len facku v sebeobrane. Nič v tomto spore nedokazuje, že som práve ja podvrtila chrbticu poškodenému. K tejto veci je aj CD z kamier ale toto CD sa ani nespomína ako dôkaz. Ako môže byť dôkaz výpovede svedkyne, ktorá tvrdí, že nevidela útok ale videla na druhý deň, že ma golier a nejaké ranky. tie ranky mohol mať ešte pred týmto incidentom. Súd má vykonať dokazovanie všetkých dôkazov, ktoré sú v spise ale ani sa nekonalo, čo zasa nasvedčuje len tomu, že priebeh pojednávania nebol v súlade s trestným poriadkom a od začiatku poškodzoval mňa ako obžalovanú. Ďašia vec tu akosi neseďí keď som bola odsúdená len z tvrdenia jedného človeka čo sa jedná o tvrdenie proti tvrdeniu a tak nemôže byť obžalovaný odsúdený čo opisuje aj ústavný nález. Žiaden uvádzaný dôkaz v rozsudku nedokazuje že som podvrtila fackou poškodenému chrbticu nakoľko bolesť chrbtice či hlavy mohla byť už pred týmto incidentom nakoľko sa ani lekársky nedá overiť či niekoho bolí hlava alebo chrbát, je to možné posúdiť len na základe toho človeka ktorý to tvrdí, že ho bolí hlava alebo chrbát. Na pojednávaní keď bol poškodený mal opuchnutú ruku čo on sám tvrdí, že to má už dlhodobo a tak je viac ako isté, že aj opuch môže tlačiť na nerv ktorý túto bolesť môže spôsobiť. A ako som už uviedla sám poškodený o podvrtnutej chrbtici rozprával, že si to spôsobil sám a to pri útoku na moju osobu. To že ma neskutočnou silou pritlačil na sklo nemôže byť brané ako primeraná obrana muža voči žene a to za facku, ktorá bola čisto obranná nie útočná. Chcem podotknúť, že tento spor sa na začiatku riešil ako priestupok kde aj polícia to videla ako priestupok len prokurátorka/ ako známa poškodeného trvala na trestnom stíhaní/ a zrazu s toho boli až dva trestné činy. Preto žiadam odvolací súd aby zrušil rozsudok v plnom rozsahu a vydal rozhodnutie také, že ma oslobodí spod obžaloby alebo vec vráti na opätovné konanie na OS PN ale v tom prípade inému sudcovi a inej prokuratúre lebo je zrejme, že len zmena prokurátorky by nestačila, pri tomto vymyslenom trestnom čine.“

Krajský súd rozhodoval o odvolaní obžalovanej na verejnom zasadnutí, na ktorom obžalovaná zotrvala na svojom odvolaní, prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

- 1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.
- 3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že
 - a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
 - b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
 - c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovanú za vinnú. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku tak, ako jej je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom. Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výpovede poškodeného, na zdokumentované zranenia poškodeného, závery znaleckého dokazovania, výpoveď svedkyne D..

K jednotlivým odvolacím námietkam krajský súd uvádza nasledovné:

Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie o vine obžalovanej. Časť odvolacích námietok je totožná s obhajobou prednesenou v konaní pred okresným súdom. Je možné konštatovať, že odvolacie námietky sú nedôvodné, odpovede na pochybnosti obžalovanej o zákonnosti napadnutého rozhodnutia poskytuje odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Krajský súd dáva do pozornosti, že okresný súd nerozhodoval za dôkaznej situácie, kde by stálo proti sebe len tvrdenie poškodeného proti tvrdeniu obžalovanej. Okresný súd oprel svoje rozhodnutie o ďalšie dôkazy.

V prejednávacom prípade okresný súd hodnoverným spôsobom objasnil, prečo považoval tú ktorú skutočnosť za preukázanú. Uvedené sa týka okolnosti, či zranenia poškodeného zodpovedajú konaniu obžalovanej tak, ako ho poškodený popísal (napadnutie úderom päťou do ľavej časti tváre), či takým mechanizmom napadnutia mohlo prísť k zraneniam obžalovaného (podvrtnutie krčnej chrčtice, tržné zmliaždené ranky sliznice dutiny ústnej), či by pri verzii prezentovanej obžalovanou mohlo prísť k zraneniam poškodeného, aký vplyv na zranenia poškodeného a ich následky má predchádzajúca operácia platničiek, aj okolnosti či možno zohľadniť aj opuch pravej ruky poškodeného v súvislosti s konaním obžalovanej. Možno sa stotožniť so závermi okresného súdu, ktorý neuveril obrane obžalovanej, a zároveň vyhodnotil ako vierohodnú výpoveď poškodeného

Zaoberal sa teda aj obranou (a zároveň odvolacou námietkou) obžalovanej, že ona bola napadnutá poškodeným (str. 5 ods. 4 a najmä str. 6 ods. 3 odôvodnenia napadnutého rozsudku), keď správne uviedol, že ak by aj poškodený chytil nákupný vozík obžalovanej, nič ju neoprávňovalo k takej reakcii, a tiež že svedkyňa D. po incidente videla na pere poškodeného trocha krvi. Okresný súd neopomenul ani objasnenie okolností predchádzajúcich konfliktu, poukazujúc na agresívne verbálne správanie sa obžalovanej pre predajňou, čo vyplývalo nielen z tvrdenia poškodeného (že sa sťažovali ostatní zákazníci), ale aj svedkyne D..

Krajský súd konštatuje, že okresný súd dôsledne vyhodnocoval jednotlivé výpovede, tak obžalovanej, poškodenej a svedkyne, a zaoberal sa rozpormi v jednotlivých výpovediach.

Obžalovaná v odvolaní pripustila, že v sebeobrane dala facku poškodenému, ale ľavou rukou, na jeho pravú stranu, následne uviedla, že bola silno pritlačená k sklenej výplni dverí, že polícia po zhladnutí kamerových záznamov mala tvrdiť, že keď obžalovaná zaplatí pokutu, nebude SBSkár podávať trestné

oznámenie, že nechodí po supermarketoch a neútočí na ľudí. Poškodený podľa obžalovanej nehovorí pravdu, pretože ak by ho 4krát niekto udrhel päšťou, automaticky by sa bránil a nenechal by sa 4 krát udrieť ženou ľahšou o 30 kg. Zranenia chrbtice nie sú možné po facke, poškodený pocítil bolesť, keď poškodenú pritlačil na sklo predajne. Od dcéry vie, že poškodený je drzý a vulgárny väčšinou na ženy, zranenia mohol mať z iného incidentu.

Tieto tvrdenia obžalovanej svedčia o snahe vyvinieť sa, keď pripustila aj fyzický kontakt s poškodeným, avšak facka, ktorú mala dať poškodenému, mala smerovať na opačnú časť tváre, ako mal zranenie poškodený. Toto tvrdenie obžalovanej nie je podložené žiadnym iným dôkazom, rovnako tak ani jej tvrdenie o tom, že jej polícia mala tvrdiť, že má zaplatiť pokutu, a nebude sa vec riešiť trestnoprávne. V rovine domnienok sú aj úvahy obžalovanej o tom, že ak by bol niekto napadnutý päšťou, bránil by sa, a nenechal by sa udrieť viackrát. Ani tvrdenia o tom, že poškodený má byť drzý a vulgárny na ženy, že mohol mať iné incidenty a z nich dokonca mohli vzniknúť jeho zranenia, neboli žiadnym iným dôkazom potvrdené. Lekárska správa naopak potvrdzuje tvrdenia poškodeného, nie obžalovanej. K ďalším ňou tvrdným skutočnostiam možno uviesť, že sám poškodený popísal, že po útoku poškodenej jej chytil ruky a pritlačil ju na sklo vo dverách. To, že obžalovaná nie je osobou, ktorá chodí po supermarketoch a nenapáda ľudí, nevylučuje, že prišlo ku skutku tak, ako je opísaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Obžalovanej sa kladie za vinu skutok z 29.12.2020, nie iné, ani viaceré obdobné konania.

K ďalším odvolacím námietkam obžalovanej, kedy tvrdí, že boli porušené jej procesné práva, krajský súd uvádza, že nie je z odôvodnenia úplne zrejmé, k akým pochybeniam malo v konaní pred okresným súdom prísť. Z obsahu jej odvolania možno dovodiť, že nie je spokojná so situáciou, ktorá nastala pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní. Okresný súd však už v odôvodnení rozsudku vysvetlil, že obžalovaná bola riadne poučená o tom, že ak bez meškania neoznámí súdu ktorých svedkov žiada vypočuť, budú ich výpovede čítané. Krajský súd po oboznámení sa s priebehom konania pred prvostupňovým súdom nezistil žiadne procesné pochybenie, ani porušenia práv na obhajobu. Obžalovaný mala možnosť, v prípade, že nadobudla dojem, že nie je dostatočne znalá svojich práv, resp. že sa ich nevie domôcť, zvoliť si prípadne obhajcu. Ak tak nespravila, a krajský súd žiadne pochybenie okresného súdu nezistil, sú bezpredmetné tvrdenia obžalovanej o tom, že sa domnievala, že vie, k čomu všetkému sa môže vyjadrovať, v ktorom okamihu, akým spôsobom, ale že jej to nebolo umožnené a preto v nej vznikol pocit strachu a bezbrannosti. V rovine nepodložených tvrdení zo strany obžalovanej sú aj jej úvahy o tom, že nebola v rovnocennom postavení voči prokuratúre, že nemala vopred šancu v tomto konaní, že poškodený je v určitom vzťahu s prokurátorkou a sudkyňou, že malo ísť o divadlo, ktoré viedla prokurátorka, že sudkyňa nepostupovala v súlade s predpismi, keď nezapísala vstup polície do pojednávacej miestnosti. Nie je zrejmé ani, akého pochybenia sa mal súd dopustiť, keď konal ďalej bez obžalovanej, keďže táto sa hlavného pojednávania nechcela osobne ďalej zúčastniť. Obžalovaná ani žiadnym iným spôsobom neodôvodnila, resp. nepodložila prečo namieta v tomto konaní sudkyňu okresného súdu, prípadne prokurátorku, okrem toho, že nesúhlasí s tým, ako procesne postupovali, s tým ako rozhodli o jej právach v konaní a okrem toho, že nadobudla dojem že sa pozná prokurátor s poškodeným, pretože sa mali rozprávať na pojednávaní. Tieto skutočnosti však nie sú dôvodom na vyslovenie zaujatosti sudcu v konaní, pretože podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku, o námietke zaujatosti strany, ak je jej dôvodom len procesný postup súdu, sa nekoná.

K odvolacej námietke, že sa CD z kamier nespomína ako dôkaz krajský súd uvádza, že tiež nie je dôvodná, pretože okresný súd vysvetlil, že na pripojenom CD s kamerovým záznamom sa žiaden súbor nenachádzal, a ani prokuratúra takýto záznam nebola schopná zabezpečiť.

Okresný súd tiež správne postupoval, keď ukladal obžalovanej podmienený trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov, pričom v dostatočnom rozsahu odôvodnil uloženie trestu v tejto výmere a vysporiadal sa so všetkými relevantnými okolnosťami. Správne zohľadnil, že obžalovaná bola súdne trestaná len raz, pred 11 rokmi, pričom sa v skúšobnej dobe podmieneného trestu osvedčila, a zohľadnil aj okolnosti prípadu. Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody aj podľa krajského súdu najlepšie splní najmä svoju výchovnú funkciu.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovanej v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.